

3. Стадник А.М. *Державне управління системою загальної середньої освіти на регіональному рівні: автореф. дис. канд. наук з держ. управління: 25.00.02 / Стадник А.М. Донецьк: Донецький державний університет управління, 2009. – 23 с.*

Анастасія ЩЕРБАКОВА, Олена СУДУК

Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне

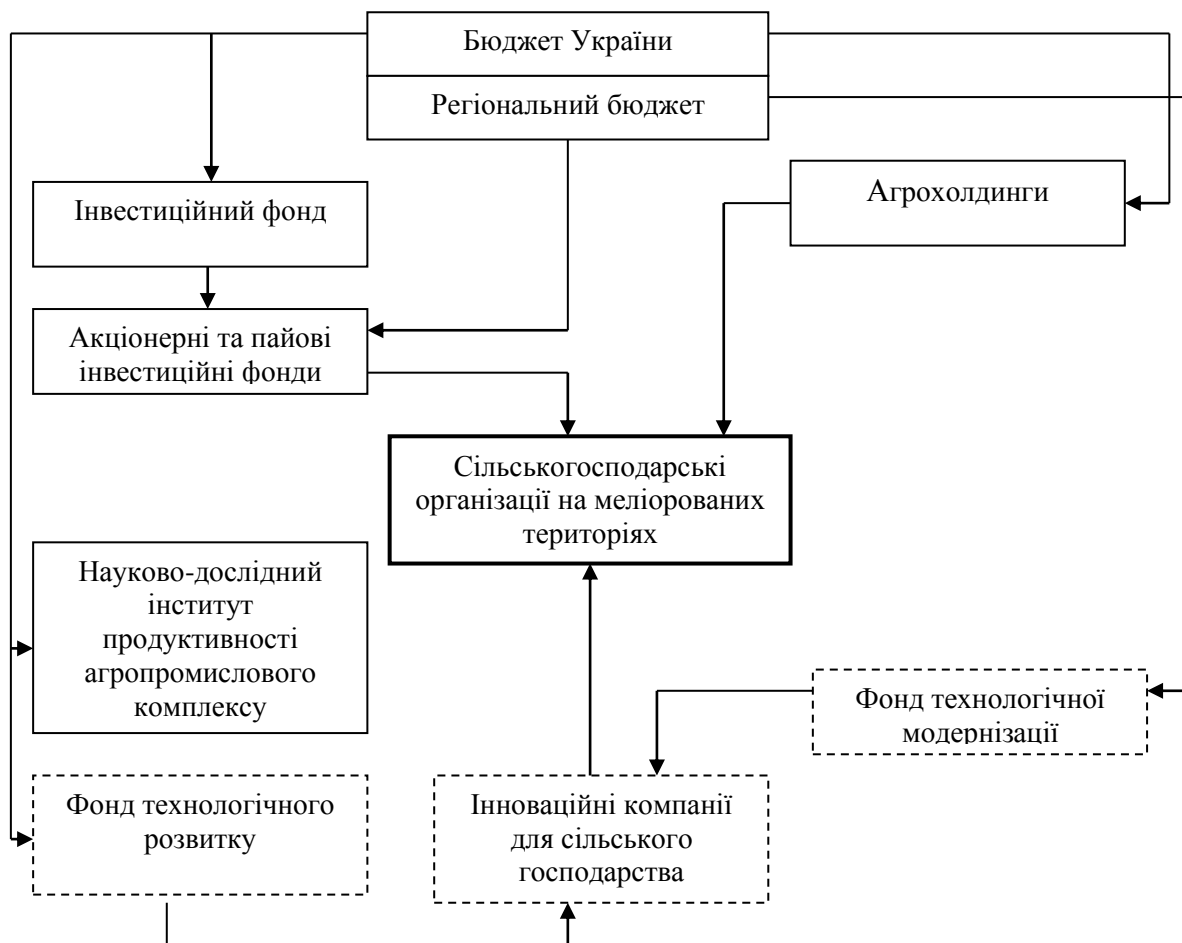
ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ НА МЕЛІОРОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ

Залежність від природних чинників і яскраво виражений сезонний характер виробництва, відсутність регулярних протягом року достатніх доходів призводять до того, що сільське господарство є найбільш відсталою в техніко-технологічному і уразливою у фінансово-економічному відношенні галуззю економіки. В той же час рівень сільськогосподарського виробництва безпосередньо впливає на стан продовольчої безпеки держави, його соціальну стабільність [1, 301]. Тривалий технологічний процес, неспівпадання проведених витрат і отриманої продукції, а далі - доходів від її реалізації викликають об'єктивну додаткову потребу у фінансових ресурсах для забезпечення безперервного відтворювального процесу в агропродовольчому секторі. В той же час забезпечення кредитними ресурсами сільськогосподарського виробництва проблематичне у зв'язку з відсутністю достатньої заставної бази у сільгоспвиробників на меліорованих землях.

Необхідною умовою забезпечення ефективного розвитку аграрних підприємств є зміцнення їх інноваційно-інвестиційного потенціалу, що сприятиме технічному та технологічному переозброєнню галузі, виробництву якісної та конкурентоспроможної продукції, підвищенню ефективності управління інвестиціями в аграрній сфері, зокрема забезпечення продовольчої безпеки країни. Механізм державного регулювання інвестиційних процесів в аграрній сфері включає систему взаємопов'язаних методів (правових, адміністративних, нормативних, організаційних, економічних), дія яких зумовлена регіональною специфікою. Необхідність формування економічного механізму регулювання інвестиційних процесів посилюється суспільною потребою створення на меліорованих територіях ринкового середовища. В зв'язку з цим посилюється роль держави в аграрній сфері, де відсутні ринкові механізми, які ще належить створити й «налагодити», а це під силу лише державі. Важливість регулювання інвестиційної діяльності в агросфері регіону зумовлена ще й тим, що в умовах несформованого ринку необхідною є підтримка конкурентного середовища, забезпечення ефективної інвестиційної політики, реалізація системи антикризових заходів, запровадження механізму протекціонізму та захисту вітчизняних товаровиробників.

Державна підтримка як одна з форм втручання держави у дію ринкових законів повинна переслідувати мету створення необхідних умов для кардинального підвищення інвестиційного потенціалу аграрних товаровиробників усіх форм господарювання.

Зовнішні економічні умови господарювання істотно впливають на кон'юнктуру ринку сільськогосподарської продукції. Саме тому сучасна концепція державної підтримки повинна містити більше інструментів, орієнтованих на підвищення інвестиційного потенціалу сільськогосподарських організацій на меліорованих територіях. Ключова ідея пропонованого механізму заснована на залученні приватного капіталу в інновації для сільськогосподарських організацій, які працюють на меліорованих територіях за допомогою залучення в цей процес діючих інститутів і формування нових (рис.1).

----- структури, пропонувані для створення

Рис. 1. Організаційно-економічний механізм активізації інвестиційно-інноваційної діяльності сільськогосподарських організацій

Таким чином, на наш погляд, для реалізації заходів підвищення інвестиційного потенціалу необхідно розробити й втілити в життя адекватний організаційно-економічний механізм, який орієнтований на оновлення матеріально-технічної бази сільськогосподарських організацій на новій, інноваційній основі, що дозволить забезпечувати ефективне виробництво.

Література

1. Маслак В.П. Напрями державної підтримки агропродовольчого сектора економіки та її регіональний аспект//Інноваційна економіка. – 2012. - №3. – с.301-305

Марина ЩЕРБАТА

Міжнародний гуманітарний університет, м. Одеса

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМ КАПІТАЛОМ

Сучасний етап функціонування економіки України характеризується кризовими явищами, високою інфляцією, тому вітчизняні підприємства змушені змінити свою політику по відношенню до оборотного капіталу, визначати потребу в ньому, шукати нові джерела його поповнення, вивчати проблеми ефективності його використання. Вміле управління оборотним капіталом підприємства дозволяє виявити наявні резерви прискорені оборотності та збільшити його використання в господарській діяльності. Основна мета побудови ефективної системи управління оборотним капіталом - це досягнення балансу між прибутковістю та ризикованістю бізнесу, що відображає взаємозв'язок між доходами та видатками та сприяє підвищенню ринкової вартості бізнесу.